

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-228-9-89>

**MEDIA EDUCATION IN MEDIA PSYCHOLOGY
AS AN INSTRUMENT OF ADOLESCENTS' SPIRITUAL
DEVELOPMENT**

**МЕДІАОСВІТА В МЕДІАПСИХОЛОГІЇ
ЯК ІНСТРУМЕНТ ДУХОВНОГО РОЗВИТКУ ПІДЛІТКІВ**

Usar G. Ya. Усар Г. Я.

*Postgraduate Student at the Department of
Psychology Management
Central Institute Postgraduate Education of
SHEI «University of Education
Management»
Kyiv, Ukraine*

*аспірантка кафедри психології
управління
Центральний інститут післядипломної
освіти ДЗВО «Університет
менеджменту освіти»
м. Київ, Україна*

Найшвидшим і найпотужнішим є запит сучасної культури на потребу духовного зростання підлітків, який можливо виконати застосуванням медіа. Потенціал медіа-освіти в контексті медіа-психології створює основу для самопізнання, самовдосконалення та саморозвитку, що є основою духовного зростання.

Сучасна людина проводить багато часу в медіа-просторах і стикається з нескінченним потоком інформації, що призводить до спотворення її сприйняття навколишнього світу і погіршує її когнітивні здібності. Сприйняття впливу медіа не лише в негативному русі, має можливість розробити певну концепцію впровадження більш глибокого, насиченого критичним мисленням змісту спрямованого на розвиток розумової діяльності особистості та її духовне збагачення. Той факт, що культура постійно змінюється, ускладнює її наукове дослідження, яке на початку базувалось лише впливом телебачення. Сама природа телебачення та його соціальна роль має величезний потенціал для впливу на духовний розвиток молоді.

Доступність Інтернету та володіння мобільними телефонами різко зросли за останні десятиріччя, так підлітки набагато раніше занурюються в доросле життя та стосунки. Межа між дитинством і дорослим життям поступово збільшується у бік останнього. Підлітковий вік – це період, коли діти шукають людей за межами свого соціального оточення, які можуть бути героями, кумирами чи взірцями для наслідування. На думку Ж. Петровича, процес удосконалення, узгодження особистості зі своїми ідеалами та переконаннями та їх реалізація на життєвому шляху це є проблема духовності. [1]. Основним

стратегічним завданням медіа-освіти є розвиток медіа-компетентності особистості, яка несе відповідальність за психологічну безпеку суспільства.

Деякі вітчизняні автори вважають: “Масова шкільна медіа-освіта – це важливий середовищний чинник, наявність якого збільшує рівень медіа-грамотності спільноти, в якій відбуватиметься соціалізація кожної конкретної дитини. Фоновий, нормативний рівень медіа-грамотності дорослих – прояв суспільної культури, який засвоїла дитина в процесі своєї соціалізації” [3].

Американська психологічна асоціація (APA) створила Відділ 46 у 1986 році, щоб офіційно визнати нову область психології, відому як медіа-психологія [4]. Медіа-психологія досліджує велику кількість тем: медіа вплив, онлайн освіта, вплив соціальних мереж, залучення аудиторії тощо.

Оскільки медіа-технології розвиваються зі швидкістю світла і щодня на ринку з’являються нові іграшки та пристрої, медіа-психологія є необхідністю. Ці впровадження можливостей через технології змінили те, як ми взаємодіємо, граємо та працюємо.

Від гармонії естетичних, пізнавальних і моральних потреб залежить зростання духовності людини, нормальне духовне життя суспільства.

Література:

1. Духовні потреби дітей України: Монографія / Під заг. ред. Ж. В. Петрочко. К.: ВД “Калита”, 2005. 108 с.
2. Медіа-культура особистості: соціально-психологічний підхід / За ред. Л. А. Найдюнової, О. Т. Баришпольця. К.: Міленіум, 2009. 440 с.
3. Медіаосвіта та медіаграмотність: підручник / Ред.-упор. В. Ф. Іванов, О. В. Волошенюк; За науковою редакцією В. В. Різуна. Київ: Центр Вільної Преси, 2013. 352 с
4. Dill, KE. Introduction. In: Dill KE, ed. *The Oxford Handbook Of Media Psychology*. 1st ed. Oxford University Press; 2012.